

[Indenrigsministeren.]

Hr. Jens Chr. Christensen omtalte nogle problemer vedrørende styrelsesloven, og han var også inde på den tankegang, at man måske burde have diskuteret byrdefordelingen og skattegrundlaget forinden. Jeg har allerede gjort en bemærkning derom. Også hr. Poul Sørensen var lidt inde på den tanke. Jeg mener imidlertid, at fremgangsmåden har været rigtig.

Jeg var lidt ked af, at hr. Jens Chr. Christensen var bange for, at borgmesterbetegnelsen skulle føre til, at vi fik borgmestre af 1. og 2. grad. Det ville ikke være lykkeligt — det vil jeg bestemt holde på — ligesom jeg tror, det er meget ulykkeligt, at man har noget, der hedder riddere af 1. og 2. grad; det må give anledning til megen uro blandt de pågældende. Jeg håber altså, at vi undgår det, og jeg har håb om, at vi kan undgå det netop derved, at vi jo tilstræber at gøre sognekommunerne større, således at den gennemsnitlige sognekommune må få en størrelse, der ligger på linje med de mindre købstadskommuner, og så er der ingen anledning til at sondre mellem de pågældende kommuners ledere.

Hr. Jens Chr. Christensen gik varmt ind for den folkevalgte amtsborgmester, og det samme gjorde en række andre talere. Om dette vil jeg gerne sige, at det ligger vel fast, at vi får en folkevalgt formand for amtsrådet; men jeg vil gerne pege på, at når vi gennemfører dette, den folkevalgte amtsborgmester, indebærer det opbygning af en administration til støtte for ham. Her ved melder sig to problemer. Det ene er — og det må man gøre sig klart — at opbygningen af denne administration omkring amtsborgmesteren medfører udgifter; det er helt givet. Det er i øjeblikket umuligt at skønne over, hvor omfattende disse udgifter vil blive, men at der kommer merudgifter ved denne deling af den lokale administration, er ganske åbenbart. Der kommer personalemæssige og lokalemæssige merudgifter. Det andet problem er, at det jo ikke bliver så ligetil at foretage opgavefordelingen mellem centraladministrationens lokale repræsentant, amtmanden, og den folkevalgte amtsborgmester. Der opstår altså problemer, som jeg synes vi er nødt til at have for øje og også diskutere

i det kommende udvalg, inden vi lægger os fast.

Hr. Jens Chr. Christensen sluttede sin tale med at sige, at målet med disse to lovforslag, om strukturen og om styrelsen, må være at skabe forenkling, at underbygge det kommunale selvstyre og at søge at nå til en aflastning af centraladministrationen. Deri er jeg enig; det er det mål, jeg regner med at vi alle sigter imod.

Hr. Poul Sørensen pegede på København og Københavns omegn, og det samme gjorde hr. Sigsgaard, som mente, at det var helt galt, at man ikke i denne lovgivning også havde inddraget København. Men når man nu ikke har gjort det — tilføjede han — burde man heller ikke have taget Roskilde amtskommune og Frederiksborg amt med. Jeg vil heroverfor gerne sige, at problemet omkring hovedstaden har jo sin ganske særlige historie og frembyder vel ganske særlige vanskeligheder. Igennem mange, mange år har man forsøgt — jeg havde nær sagt på det lokale plan — at finde frem til en løsning.

Hr. Poul Sørensen har for sit partis vedkommende givet udtryk for en principiell opfattelse af løsningen af omegnsproblemerne. Jeg tør ikke sige, hvad det havner i, men det må være således, at samrådet, der omfatter hovedstadskommunerne og omegnskommunerne, må søge i enighed at finde frem til en løsning, som kan danne grundlaget for en lovgivning. Tidligere forsøg er slået fejl, og man kan vel uden overdrivelse sige, at regionalkommunen er begravet. Jeg ville være meget, meget glad, om man på frivilligt grundlag kunne finde frem til en løsning, som kunne iværksættes nogenlunde samtidig med, at vi gennemfører ændringen af kommunestrukturen i det øvrige land.

Hr. Poul Sørensen var lidt betænkelig ved eller tog i hvert fald forbehold over for, at folketinget skulle repræsenteres i kommunalformkommissionen. Jeg kan for så vidt godt forstå tankegangen, og man kunne også sige — det sagde hr. Poul Sørensen ikke — men hvis man nu ville være uvenlig, kunne man sige, at ministeren kan jo sagtens foreslå, at han skal have 5 gidsler ind, så han føler sig nogenlunde sikret over for folketinget.